

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg skal gerne gå lidt dybere ind i det i anden omgang, og jeg går også ud fra, at vi kan gå lidt dybere ind i det i Markedsudvalget. Jeg er nemlig ikke enig i den grundholdning, som hr. Duetoft giver udtryk for, altså at det bedste ville være en helhedsanalyse.

Sagen er den, at en række af de forslag, der har med det indre marked at gøre, allerede nu er gennemført og skal implementeres, som det hedder på nudansk. Dernæst er der en række andre forslag, der står foran at skulle gennemføres, og som vi skal tage stilling til. Endelig er der nogle forslag fra Kommissionen, som i hvert fald et flertal her i Folketinget er modstander af, men som hr. Duetofts parti er tilhænger af. Det gælder f.eks. den tanke, at vi skal opfatte os som borgere i Europa og ikke som borgere i Danmark, at vi skal fjerne grænserne, og at vi skal have ophavsret i hinandens lande osv. Det er et flertal af danskerne modstandere af, og det er regeringen modstander af, som den sagde, da vi havde Fællesakten til afstemning. Det kan vi jo ikke komme med denne forkromede analyse af, som Kommissionen er kommet med, for det er vi ikke tilhængere af.

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Jeg tager ordet, ikke fordi jeg vil gå ind i debatten – den går jo godt mellem ordførerne – eller fordi der er stillet direkte spørgsmål til mig – bortset fra hr. Risgaard Knudsens spørgsmål, og jeg troede ikke, det var muligt, at jeg skulle bekræfte over for hr. Risgaard Knudsen, at jeg som alle andre ministre selvfølgelig udtaler mig på regeringens vegne – men alene af hensyn til historieskrivningen.

Da der indimellem rejses bebrejdelser med hensyn til, hvordan dette tidsmæssigt passer ind i den udvikling, der sker inden for EF, synes jeg, der er grund til at sige følgende: Tænk, hvad Danmark kunne have opnået af muligheder for på en konstruktiv måde at få tilpasset sig det indre marked, hvis man havde haft den konstruktive debat, der har været i dag, i foråret 1986! Og tænk, hvad vi har spildt på basis af, at der desværre såvel i Socialdemokratiet som i særlig grad i forslagsstillernes parti, SF, har været en ørkesløs, negativ debat om det indre marked og EF-holdningerne! Det hamskifte og de ændringer, som er sket i 1988 i henseende til

disse partiers tilpasning til en konstruktiv EF-politik, kunne sandelig, hvis det var sket i 1986, have medført, at vi havde fået noget helt anderledes positivt ud af det. Men det får vi da heldigvis nok alligevel.

Jeg skal blot her som afslutning sige, at det er lykkeligt at se nu langt om længe, at de partier, som så sandelig har bremset det, der ellers kunne have været i fremdrift, nu er konstruktiv med. Så lad os forene disse kræfter fra nu af, hvad enten det er i Markedsudvalget eller her, til bedst muligt at få udnyttet chancen for det, der gerne skulle være resultatet, nemlig en dynamisk og positiv udvikling for vores private sektor, for beskæftigelsen, for eksporten osv.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, Socialdemokratiet sagde i 1986, var, at vi fandt, det var særdeles rimeligt at gøre en øget indsats for at fremme bestræbelserne for at gennemføre det indre marked, men at vi ikke fandt det nødvendigt at gennemføre institutionelle ændringer. Det gik vi derfor imod, idet vi meget frygtede, at det ville gå ud over både vores arbejdsmiljø og vores ydre miljø.

Det havde regeringen slet ikke tanke for – den ville have slugt det hele på det tidspunkt – men på grund af vor kritik fik man indarbejdet de såkaldte miljøgarantier og andet, og jeg er sikker på, at vi kunne have fået en meget bedre Fællesakt, hvis regeringen ikke havde været så føjelig, som den var, og logret med halen, som den altid gør, når Kommissionen kommer med et eller andet. Jeg synes, at det er uheldigt, at industriministeren i dag optræder som en anden Uffe Ellemann-Jensen; det er i hvert fald ikke fremmende for en debat om, hvad vi skal gøre i fremtiden.

Glistrup (FP):

Lige siden 1958 har vi haft vældig hårdt brug for i Danmark at have en hvidbog som den, SF nu foreslår, udarbejdet af et alsidigt redaktionskollegium, således at man havde de faktiske oplysninger samlet ét sted. Og på intet tidspunkt i disse 31 år har vi haft så hårdt brug for at have det som lige nu, hvor beslutningerne i allerhøjeste grad har meget store konsekvenser, både positive og negative.

Men skulle vi have haft materialet nu, skulle man med den tid, som en så stor redaktions-